

Arbejdere, som ere knyttede til disse Fabrikker, ville komme til at lide meget derunder. Jeg vil kun bede det ærede Thing om at hævde een Ting, nemlig dette, at man ikke skal være nødsaget til at bede Administrationen om Ret til at gjøre det, som man anerkjender kan ske uden Skade, derfor er det, at jeg har stillet mit Forslag. Jeg tror, at der i dette er saa indskrænkende Bestemmelser for Natarbejdet, at det ikke vil kunne gjøre nogen Skade. — Til § 7 har jeg stillet et Forslag under Nr. 4, som gaar ud paa, at vedkommende Arbeidsgivere og Familiefædre ikke behøve at henvende sig til en Læge for at faae Sundhedsattest, hver Gang der er Tale om at anvende Børn i en Fabrik. Jeg tror for det Første ikke, at det Forslag her har nogen sand Betydning. Hvis Regjeringen vilde ansætte Fabriklæger rundt omkring i Landet med den bestemte Embedsgjerning, at de skulde undersøge Sundhedstilstanden for alle de Børn, som anvendes i Fabrikkerne, ja, saa kunde det have stor Betydning; men er det overladt til vedkommende Fabrikeier selv at henvende sig til hvilken som helst Læge for at faae en saadan Attest, saa tvivler jeg paa, at det vil have megen Betydning; men dernæst maa jeg sige, at det er atter her at undergive en Del af Befolkningen i sin daglige Virksomhed et urimeligt og utaaaligt Tryk; thi de autoriserede Læger Landet rundt blive herigjennem Herrer over, hvilke Børn der skal arbejde i Fabrikkerne og hvilke ikke. Der er meget saa Børn, der ere saa normale og saa sunde, at de ikke kunne siges i en eller anden Henseende at lide af en Svaghed; og for saa vidt altsaa vedkommende Læge vil være chikans og vil misbruge den Myndighed, der her gives ham; da kan han gjøre det, og der gives ingen Appel fra hans Kjendelse. Jeg antager, at man kunde nøies med at lade Spørgsmaalet om Sundheden afgjøres af vedkommende Familie; thi at faae det ensartet afgjort over hele Landet, kan ikke ske. Forslaget til § 8 under Nr. 5 er et i og for sig temmelig ligegyldigt Forslag. Jeg har ikke set nogen Grund til, at naar vedkommende Mand præsterer Bevis for, at Barnet gaar i Skole i den Tid, det skal, dette Bevis da skal formuleres efter en af Indenrigsministeren udsjædt Formular. Mine Forslag under Nr. 6 og under Nr. 8 staa i en vis Forbindelse med hinanden. Der er her egentlig Spørgsmaal om, hvorledes man skal forstaa den Bestemmelse i § 11, hvori det er udtalt, at Inspektørerne aarlig skulde undersøge Arbeidsvirksomheden paa de det Offentliges Tilsyn undergivne Arbejdssteder, og de Forhold, der dermed

staa i Forbindelse. Skal det blot forstaaes saaledes, at Ministeren siger til disse sine Embedsmænd, at de skulde indgive til ham en Indberetning om, hvad de have set, saa er der ikke Videre at sige dertil, det behøver da ikke at staa i Loven, det kunde Ministeren befale dem, uden at der var nogen Lovbestemmelse derfor. Men er Mening den, at disse Inspektører herigjennem skulde kunne fordrø et Tilsyn med alle andre Arbejdsforhold paa en Fabrik end dem, som her i Loven med bestemte Ord ere satte under deres Tilsyn, saa betragter jeg det som et administrativt Indgreb i den personlige Ret og Frihed, som jeg vil modsætte mig saa godt jeg kan. — Til § 10 har jeg under Nr. 7 stillet et Forslag, som gaar ud paa, at der ikke her i Loven skal tales Noget om de voksne Arbejdere. I og for sig kunde der ikke være Noget i Veien for, at man forbrede, at Arbejdernes Sundhed, Liv og Lemmer paa en hensigtsmæssig Maade skulde beskyttes i alle Fabrikker; men jeg ser rigtignok ikke nogen sær Grund til, at man skal undergive de Fabrikker, hvor der tilfølgende arbejder Børn, denne Indskrænkning; naar man ikke vil indføre den i alle Fabrikker. (Lh. Nielsen: Der er mest Fare!). Nei, jeg beider undskyld, der er ikke mest Fare. Selv om disse Ord udgaa af Paragrafen, saa er dog Alt, hvad der behøves angaaende Børnene, indeholdt i Paragrafen. — Jeg skal endnu kun omtale et Par af de Vædringer, som Udvalget har stillet. Jeg kan kun takke det ærede Udvalg for den Vædring, der er stillet under Nr. 10, hvorved dog en saadan Urimelighed undgaas, som findes i § 15, hvor det fordrøes, at Børnenes Forældre skulde godtgjøre, at ulovligt Arbejde er foretaget uden deres Vidende og Billie, hvorefter altsaa en Mand, der er anlagt, skal godtgjøre, at han er uskyldig. Jeg tror, at det er naturliger, saaledes som Udvalget har foreslaaet, at det er det Offentlige, der anklager, som skal godtgjøre, at han er skyldig. Ligeledes kan jeg heller ikke Andet end søle mig tilfaldt af Forslaget Nr. 9 til § 14. Den ærede Ordfører har jo allerede omtalt det, og jeg skal derfor ikke gaa nærmere ind derpaa. Derimod maa jeg fravaade Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 5. Jeg har ikke turdet stille noget Forslag om at negte Indenrigsministeren den Ret, der gives ham i første Passus af § 6 til, naar han finder, at visse Arter af Arbejde ere særlig skadelige for Sundheden; da vilkaarlig at fastsætte strengere Bestemmelser end de i §§ 2 og 3 indeholdte; thi jeg kan ikke Andet end anerkjende, at der gives saadanne Fabrikationsgrene her i Landet,